

Π. Φάινο 5.11.08

Σεβαστή,

Αρχικά να ευχαριστήσω για το γεράτο έπινες γνώσεις & ιδέες που συμπεριέλαβες στο βιβλίο σου «Μια Αχρείαστη Συναγματική Αναθεώρηση».

Ήθελα να το διαβείω προσηγορικά, για να μη καταλήξω σε κοινότητες ανούσιες ευχένειες.

Υπερθεματίζω για ένα Σ. συνοπτικό χωρίς φόβη και σύνδρομα ή φηλίες, ασυνεπείς για την κάθε κυβερνητική διατάξεις, δηλ. ζητήματα που μπορούν να πρέπει να ρυθμίζονται με κοινούς νόμους. Ένα Σ. με διατάξεις που δεν θα δείχνουν τη δυσπιστία του συντακτικού νομοθέτη, των συμφωνημένων πολιτικών και ορισμένων ελαχίστων μέλλουσες πολιτικές γενεές. Οι «αρχολογές» διατάξεις είναι, κατά την εκτίμησή μου, που αναγκάζουν τις κυβερνήσεις να προσβείχουν σε «Αχρείαστες Αναθεωρήσεις», μάθε 5 χρόνια μ' αυτόν χαρακτήρα να έχουμε ανάγκη από ένα ελαστικό Σ. που θα επιτρέψει αυτόν να μέσα στην βεβαιότητα με «δυναμικές» διαβουλεύσεις, να αλλάζουμε υφιστάμενες και μη αρεστές ή βολικές Συναγματικές διατάξεις, χάριν του κυνηγιού της εξουσίας.

Χαίρομαι για την ανάθεσή σου στην «Ιδέα» του Συναγματικού Αναθεωρητικού που γιατί τη φραγή μου άρεση είναι όχι μόνο «αχρείαστες» αλλά να επιβιώσουν και αιδώοντα. Αόχημα με τις απίστευτες υάποιων αφορμαστών ανώτατων διοικήσεων, που τους αρέσει, αλλά έχω την αίσθηση ότι δεν έχουν οπτική στους ελλοχεύοντες κινδύνους. Τις διμές μου αδιήκοντες απίστευτες εξεφραδα δημοσίως σε Ημερίδα στο Δημοτικό Παν/μιο το Φθινόπωρο του 2006. Έχει βρήκα την ευκαιρία να προτείνω κίενα από φυσικό τρόπο ενδειξέως της λειτουργίας Ηγεσίας των Αναθεωρητικών, εκτιμώντας ότι το ήδη υπάρχον σύστημα επιλογής προσέβαλλε την κάθε κυβέρνηση, μειώνει κατ'ελάχιστο το κύρος της Διαπιστώσεως και πηχύνει αδεσπονητά την Τμήση @ Αξιοσυνείδητα των Αναθεωρητικών.

Ός πως δε την Ανώτατη Επιτροπή, έχει άρχε επρακτική ουσίας, ου θα παρέχεται αποκλειστικά από το κράτος ή όχι; Μήπως πρόκειται για ψευδοδητήματα; Σημασία για μια κοινωνία, δεν έχει, αναρωτιέμαι,

να παρέχεται η πανεπιστημιακή επαίδευση, ελεύθερα χωρίς
υποχρεώσεις ή οικονομικές διευκολύνσεις, χρίσμα και αποτελεσματικά.
Βάσει νέων προϋποθέσεων του νόμου που όχι μόνον θα ρυθμίζουν,
αλλά κυρίως θα αυχαίνουν και ειρηνεύς εφαρμογή, με τις βεβαίως
κατάλληλες οικονομικές παροχές; Όλα τα ανεπτυγμένα κράτη
τα έχουν γίνει τα δέματα αυτά, εμείς γιατί αυτοβαζνόμεθα
με προδοχήματα;

Και μια ακόμη παρατήρηση! Γνωρίζεις πολύ καλά ότι η σχέση
εις ιδιότητα δεν λειτουργεί αφαιρετικά στη διύη, αλλά προσέτινά και
πολλοί ταπεινά. Αλλιώς η εν λόγω φρενι θα ήταν ένα κενό γράμμα! Γιατί
σταπών η υποσημείωση (6) στη σελ. 51;

Τα λοιπά δέματα που οδηγώ, αρσάζω, με παρησιάζω, που σε διοικεί,
δεν υπάρχει για μένα έδαφος ανεγνωμίας, με την επιλογή βεβαίως,
που είναι και συμφωνείς, δεν χρειάζονται νομιμότητες και
φθίκερες διατάξεις στο 2.

Αναπολάμβανε την αμέτρητη χροιά μου στον επαινετικό λόγο
για το βιβλίο σου, που τον αξίζω! Αλλά στην αγωνία σου
για τον καταστατικό χώρο της χώρας μας, πρόσθεσε παραπομπή
και στη διύη μου!

Σ' ευχαριστώ, Με Γεγονυσις Χάρετισμού

Κώστα Σ